

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/26/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112203704
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1112203704.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľky: Z. R., H. XX.XX.XXXX, C. O. Č.. XX, XXXX D., Q. zastúpenej: JUDr. Lubomírom Müllerem, euroadvokátom, so sídlom Symfonická 1496/9, 158 00 Praha proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava o zaplatenie trov výkonu trestu odňatia slobody v sume € 49,79 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 06.02.2012 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na zaplatenie sumy pôvodne vo výške 54,77 € s príslušenstvom titulom trov výkonu trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písmeno c/ zákona č. 119/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že otec navrhovateľky A. K. rozsudkom Krajského vojenského súdu Košice zo dňa 14.05.1950 sp. zn. Ktr 406/50 bo uznaný vinným zo spáchania zločinu porušenia subordinácie podľa ustanovenia § 145, § 146 písmeno c/ vojenského trestného zákona č. 19/1855 ř.z. platnom a účinnom v rozhodnom období a bol odsúdený k trestu zostreňného žalára v trvaní 11 mesiacov nepodmienečne. Dňa 23.08.1959 otec navrhovateľky zomrel. Uznesením Vojenského obvodového sudu Prešov zo dňa 05.09.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91 bol v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1, písmeno f/ zákona č. 119/1990 Zb. v platnom znení zrušený vo výroku o treste rozsudok Krajského vojenského súdu Košice zo dňa 14.05.1950 sp. zn. Ktr. 406/50. Následným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 10.10.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91 bol pri nezmenenom výroku o vine uložený právnenmu predchodcovi navrhovateľky trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne. Rozhodnutím odporcu zo dňa 04.01.1994 bolo priznané čiastočné odškodnenie pozostalej manželke A. K. / navrhovateľky/ B. K. A. K. /bratovi navrhovateľky/. Priznané odškodnenie bolo v časti vyplatené odporcom omylom matke navrhovateľky, ktorá nebola právnuu nástupkyňou rehabilitovaného otca navrhovateľky, časť odškodnenia bola odporcom vyplatená bratovi navrhovateľky. Navrhovateľke odporcom žiadna čiastka odškodnenia vyplatená nebola aj napriek tomu, že len navrhovateľka a brat boli právni nástupcovia rehabilitovaného otca v čase vydania rozhodnutia odporcom dňa 04.01.1994. Dňa 24.06.1996 zomrel brat navrhovateľky A. K. Z.. B. M. XX.XX.XXXX zomrela matka navrhovateľky. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 18.06.2009 č.k. 5Nt1/2009-32 bola povolená obnova konania, boli zrušené všetky doposiaľ vydané právoplatné rozhodnutia. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.12.2010 sp. zn. 41Tv 2/2010 bolo trestné stíhanie otca navrhovateľky A. K. zastavené, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom. Navrhovateľka aktívnu vecnú legitimáciu v konaní odvodzuje na základe ustanovenia § 26 zákona č. 119/1990 Zb. v platnom znení a je jedinou oprávnenou osobou, v prospech ktorej má byť odškodnenie vyplatené. Navrhovateľka si nárok uplatňuje za obdobie jedenástich mesiacov -

predstavujúcich celé obdobie výkonu trestu A. K. na základe rozhodnutí vydaných Okresným súdom Prešov zo dňa 18.06.2009 a 20.10.2010. Navrhovateľka požiadala odporcu o predbežné prerokovanie nároku. Písomné podanie bolo navrhovateľkou odporcovi doručené dňa 10.06.2011. Odporca do podania žaloby nárok navrhovateľky predbežne neprerokoval a nárok navrhovateľky neuspokojil, preto sa navrhovateľ domáha žalobou aj zaplataenia príslušenstva žalovanej pohľadávky - 9% úroku z omeškania od dňa 11.12.2011 do zaplataenia.

Navrhovateľka písomným podaním doručeným súdu dňa 08.08.2012, doplneným písomným podaním doručeným súdu dňa 10.04.2013 návrh v časti o zaplataenie sumy 4,98 € spolu s príslušenstvom zobrala späť, nakoľko odporca rozhodnutím zo dňa 26.06.2012 č.k. 20691/2011-541/5 priznal navrhovateľke sumu 4,98 € titulom trov výkonu trestu odňatia slobody a rozhodnutím zo dňa 04.12.2012 priznal navrhovateľke aj úrok vo výške 9,25% ročne za dobu od 11.12.2011 do 02.08.2012 v celkovej sume 17,27 €, ktorá v sebe zahrnula aj príslušenstvo patriace k sume 4,98 €. Odporca v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca navrhovateľky bol vo výkone trestu odňatia slobody 11mesiacov, za desať mesiacov už bolo odškodnenie na základe čiastočnej rehabilitácie právneho predchodcu navrhovateľky dňa 04.01.1994 vyplatené oprávneným osobám. Odporca navrhovateľke priznal nárok za jeden mesiac výkonu trestu A. K. v zmysle neskorších rozhodnutí vydaných Okresným súdom Prešov, na základe ktorých bol právny predchodca navrhovateľky úplne rehabilitovaný.

Súd zastavil konanie o zaplataenie sumy 4,98 € a ročného úroku z omeškania vo výške 9,25% zo sumy 4,98 € za obdobie od 11.12.2011 do zaplataenia uznesením č.k. 10C 26/2012-58 zo dňa 10.04.2013, právoplatným dňa 14.06.2013.

Odporca doručil súdu dňa 16.08.2012 písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, ktorým žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že nárok navrhovateľky na vyplataenie odškodnenia za celé obdobie výkonu trestu odňatia slobody jej právnym predchodcom je nedôvodný, nakoľko odporca už podľa zákona č. 119/1990 Zb čiastočne odškodnil právnych nástupcov A. K. na základe vydaného rozhodnutia Vojenským obvodovým súdom Prešov sp. zn. 4Rtv 46/91, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského vojenského súdu Košice Ktr 406/50 zo dňa 14.05.1950 vo výroku o treste, a právnemu predchodcovi navrhovateľky bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne. Priznané odškodnenie za desať mesiacov výkonu trestu odňatia slobody odporca vyplatil dedičom A. K. už v roku 1994, na základe čiastočnej rehabilitácie Jána Sabola a zvyšok odškodnenia na základe rozhodnutí vydaných Okresným súdom Prešov za jeden mesiac výkonu trestu odňatia slobody vyplatil navrhovateľke rozhodnutím zo 26.06.2012.

Odporca vzniesol v konaní námietku premlčania časti uplatneného nároku navrhovateľkou v sume 49,79 € s príslušenstvom, nakoľko Vojenský obvodový súd Prešov uznesením sp. zn. 4Rtv 46/91 zo dňa 05.09.1991 zrušil rozsudok Krajského vojenského súdu Košice Ktr 406/50 zo dňa 14.05.1950 vo výroku o treste, pretože výmera trestu bola v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.1991 a nárok navrhovateľky v tejto časti je premlčaný dňom 14.09.1994. Navrhovateľke podľa vyjadrenia odporcu patrí len priznaný nárok odporcom v sume 4,98 € na základe rozhodnutí vydaných Okresným súdom Prešova - to uznesenia č.k. 5Nt 1/2009-32 zo dňa 18.06.2009, ktorým bol zrušený výrok o vine a treste rozsudku Krajského vojenského súdu Košice sp. zn. 406/50 zo dňa 14.05.1950 a výrok rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 4Rtv 46/91 zo dňa 10.10.1991. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 41Tv 2/2010 zo dňa 20.12.2010 trestné stíhanie voči A. K. zastavil.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním - a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu Vojenského obvodového súdu Prešov 4 Rtv 46/91, s obsahom spisu Okresného súdu Prešov 41Tv 2/2010 súčasťou ktorého sa stal spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt 1/2009, s obsahom listinných dôkazov založených v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka vo svojom návrhu bola povinná v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľavala a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľkou v návrhu, ktorými odôvodňovala svoj žalobný návrh a prednesov na pojednávaní.

Z obsahu výsluchu navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 08.09.2014, z obsahu žalobného návrhu a z obsahu listinných dôkazov mal súd preukázať, že otec navrhovateľky A. K. bol rozsudkom Krajského vojenského súdu Košice zo dňa 14.05.1950 sp. zn. Ktr 406/50 uznaný vinným zo spáchania zločinu porušenia subordinácie podľa ustanovenia § 145, § 146 písmeno c/ vojenského trestného zákona č. 19/1855 ř.z. platnom a účinnom v rozhodnom období a bol odsúdený k trestu zostreného žalára v trvaní 11 mesiacov nepodmienečne. Dňa 23.8.1959 otec navrhovateľky zomrel.

Z obsahu spisu Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 4Rtv 46/91 mal súd preukázané, že manželka A. K. M..XX.XXXX doručila súdu písomnú žiadosť o priznanie rehabilitácie manžela. Uznesením Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 05.09.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91 bol v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1, písmeno f/ zákona č. 119/1990 Zb. v platnom znení zrušený vo výroku o treste rozsudok Krajského vojenského súdu Košice zo dňa 14.05.1950 sp. zn. Ktr. 406/50. Následným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 10.10.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91 bol pri nezmenenom výroku o vine uložený právnomu predchodcovi navrhovateľky trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne.

Rozhodnutím odporcu zo dňa 04.01.1994 číslo. 11621/93-91/1459/V bolo priznané odškodnenie pozostalej manželke A. K. /matke navrhovateľky/ B. K. A. K. /bratovi navrhovateľky/. Priznané odškodnenie bolo vyplatené odporcom matke navrhovateľky a bratovi navrhovateľky A. K., ktorý splnomocnil matku na jeho zastupovanie v konaní o vyplatenie odškodnenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca časť odškodnenia vyplatil matke navrhovateľky, ktorá nebola dedičkou po nebohom A.H. K., čo vyplýva z obsahu rozhodnutia Štátneho notárstva v Michalovciach zo dňa 17.05.1962 sp. zn. D 1401/61. Z obsahu rozhodnutia je zrejmé, že dedičmi po nebohom A.. K. bola navrhovateľka a jej brat A.H. K. Z., ktorí obaja v konaní boli zastúpení matkou, nakoľko v čase vedenia dedičského konania boli maloletí.

Z obsahu výsluchu navrhovateľky a z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt 1/2009 mal súd preukázané, že navrhovateľka súdu dňa 07.04.2009 doručila návrh na obnovu konania ktorým sa domáhala:

I/ aby súd zrušil rozhodnutie Vojenského obvodového súdu Prešov - a to rozsudok zo dňa 10.10.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91 a uznesenie zo dňa 05.09.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91, ďalej sa domáhala zrušenia právoplatnej časti rozsudku Krajského vojenského súdu Košice zo dňa 14.05.1950 sp. zn. Ktr 406/50, ako aj všetkých ostaných obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí

II/ žiadala povoliť obnovu konania vo veciach vedených Vojenským obvodovým súdom Prešov pod sp. zn. 4Rtv 46/91 a Krajským vojenským súdom Košice pod. sp. zn. Ktr 406/50

Okresný súd Prešov uznesením č.k. 5Nt 1/2009 -32 zo dňa 18.06.2009 povolil obnovu konania, boli zrušené všetky doposiaľ vydané právoplatné rozhodnutia. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.12.2010 sp. zn. 41Tv 2/2010 bolo trestné stíhanie otca navrhovateľky A. K. zastavené, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom.

Navrhovateľka odporcu požiadala o vyplatenie odškodnenia po nebohom otcovi A.. K. na základe vyššie citovaných rehabilitačných rozhodnutí vydaných Okresným súdom Prešov. Písomné podanie doručila odporcovi dňa 10.06.2011.

Odporca dňa 26.06.2012 vydal rozhodnutie sp. zn. 20691/2011-541/5, ktorým navrhovateľke okrem iných uplatnených nárokov v súvislosti s rehabilitáciu jej otca priznal sumu 4,98 € titulom náhrady trov výkonu trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 23 ods.1 písmeno c/zákona č. 119/1990Zb., vo zvyšku odporca nárok navrhovateľke nepriznal, nakoľko obdobie výkonu trestu odňatia slobody bolo už čiastočne odškodnené v roku 1994. Navrhovateľke odporca priznal odškodnenie za obdobie jedného mesiaca výkonu trestu odňatia slobody A. K. X. XX.XX.XXXX M. XX.XX.XXXX.

Navrhovateľka aktívnu vecnú legitímáciu v konaní odvodzuje na základe ustanovenia § 26 zákona č. 119/1990 Zb. v platnom znení a je jedinou oprávnenou osobou, v prospech ktorej má byť odškodnenie vyplatené. Navrhovateľka si pôvodne nárok uplatnila za obdobie jedenástich mesiacov - predstavujúcich celé obdobie výkonu trestu A. K.. Po tom čo odporca čiastočne nárok navrhovateľky uspokojil, si navrhovateľka nárok na vyplatenie odškodnenia uplatňuje za obdobie desiatich mesiacov výkonu trestu odňatia slobody jej otcovi A. K. na základe rozhodnutí vydaných Okresným súdom Prešov zo dňa 18.06.2009 a 20.10.2010.

Podľa ustanovenia § 26 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii právo žiadať odškodnenie prechádza na dedičov poškodeného, pokiaľ sú nimi deti, manžel, rodičia, a ak ich niet, súrodenci, s výnimkou nárokov, ktoré podľa Občianskeho zákonníka zanikajú smrťou poškodeného.

Navrhovateľka je dedičkou po neboho A. K. v zmysle uznesenia Štátneho notárstva v Michalovciach zo dňa 17.05.1962. Navrhovateľka je aktívne vecne legitímovaným účastníkom konania v zmysle citovaného ustanovenia § 26 zákona č. 119/1990 Zb. Súď však na základe vykonaného dokazovania návrhu navrhovateľky vyhovieť nemohol.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii účelom zákona je zrušiť odsudzujúce súdne rozhodnutia za činy, ktoré v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti rešpektujúcej občianske politické práva a slobody zaručené ústavou a vyjadrené v medzinárodných dokumentoch a medzinárodných právnych normách zákon označoval za trestné, umožniť rýchle preskúmanie

prípadoch osôb takto protiprávne odsúdených v dôsledku porušovania zákonnosti na úseku trestného konania, odstrániť neprimerané tvrdenia v používaní represie, zabezpečiť neprávom odsúdeným osobám spoločenskú rehabilitáciu a primerané hmotné odškodnenie a umožniť zo zistených nezákonností vyvodiť dôsledky proti osobám, ktoré platné zákony vedome alebo hrubo porušovali.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 cit. písmeno c/ cit. zákona nárok na odškodnenie zahŕňa najmä: náhradu trov trestného konania vo výške 6,70 eura, výkonu väzby vo výške 20 eur za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5 eur za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 cit. zákona odškodnenie v plnom rozsahu sa poskytuje len vtedy, ak bolo odsudzujúce súdne rozhodnutie úplne zrušené podľa druhého alebo piateho oddielu alebo také rozhodnutie bolo úplne zrušené podľa tretieho oddielu a poškodený bol oslobodený spod obžaloby. Ak dôjde len k čiastočnej zmene odsudzujúceho súdneho rozhodnutia, poskytne sa odškodnenie len so zreteľom na rozdiel medzi trestami vykonanými na základe pôvodného rozsudku a ustanovenými primeranými trestami alebo novo uloženými trestami.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 cit. zákona pri uplatňovaní nárokov podľa § 23, § 26 a § 27 sa postupuje podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 cit. zákona nárok treba uplatniť na súde v lehote troch rokov od právoplatnosti oslobodzujúceho rozhodnutia alebo rozhodnutia odsudzujúceho na miernejší trest alebo rozhodnutia, ktorým sa trestné stíhanie zastavilo; inak nárok zaniká. Počas predchádzajúceho prerokovania nároku podľa § 9 zákona č. 58/1969 Zb., najviac však šesť mesiacov táto lehota pre uplatnenie nároku neplynie.

Navrhovateľke vznikol nárok na vyplatenie len časti žalovanej sumy v súvislosti s vydaním rozhodnutí Okresným súdom Prešov a to len za obdobie jedného mesiaca výkonu trestu odňatia jej právnych predchodcom. Tento nárok však odporca navrhovateľke v sume 4,98 € priznal v zmysle rozhodnutia zo dňa 26.06.2012 číslo 20691/2011-541/5. V zmysle rozhodnutia zo dňa 04.12.2012 odporca priznal navrhovateľke aj vyplatenie príslušenstva patriaceho k sume 4,98 €. Z toto dôvodu, tak ako súd uviedol v odôvodnení rozsudku, navrhovateľka časť uplatneného nároku zobrala späť. Súd konal o zvyšku uplatneného nároku a to o zaplatenie sumy 49,79 € s príslušenstvom predstavujúcej trovy výkonu trestu odňatia slobody za desať mesiacov výkonu trestu odňatia slobody právnych predchodcom navrhovateľky. Odporca v konaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, ktorej sa aj v konaní úspešne dovolal. Na základe vykonaného dokazovania je zrejme, že Vojenský obvodový súd Prešov uznesením sp. zn. 4Rtv 46/91 zo dňa 05.09.1991 zrušil rozsudok Krajského vojenského súdu Košice Ktr 406/50 zo dňa 14.05.1950 vo výroku o treste, pretože výmera trestu bola v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.1991 a nárok navrhovateľky podľa citovaného ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 119/1990 Zb. v tejto časti je premlčaný dňom 14.09.1994. Navrhovateľka si nárok na náhradu odškodnenia uplatnila na súde až dňa 06.02.2012 po uplynutí premlčacej lehoty.

Súd ďalej uvádza, že výrok o treste, ktorý bol uložený A. K. rozsudkom Krajského vojenského súdu Košice sp. zn. Ktr 406/50 zo dňa 14.05.1950 bol zrušený uznesením Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 05.09.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91. Následným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 10.10.1991 sp. zn. 4Rtv 46/91 bol pri nezmenenom výroku o vine uložený A. K. trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne. V tejto súvislosti odporca poskytol /tak ako súd viedol už v odôvodnení rozsudku/ odškodnenie matke navrhovateľky a jej bratovi. Navrhovateľka sa mohla voči matke domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, keďže nebola osobou oprávnenou na prijatie priznaného odškodnenia, respektíve následne náhrady škody voči štátu titulom nesprávneho úradného postupu za preukázania všetkých atribútov vzniku škody v prípade, keď odporca vyplatil odškodnenie subjektu - matke navrhovateľky, ktorá nebola v zmysle ustanovenia § 23 zákona č. 119/1990 Zb. oprávnenou osobou na základe citovaného rozhodnutia štátneho notárstva súdom v odôvodnení rozsudku.

Navrhovateľke ako oprávnenej pre priznanie odškodnenia v zmysle zákona č. 119/1990 Zb. vznikol nárok na vyplatenie odškodnenia len v súvislosti s vedením rehabilitačného konania Okresným súdom Prešov, ktorý svojím rozhodnutím zrušil trest udelený A. K. vyššie citovaným rozhodnutím Vojenského obvodového súdu Prešov. Tento nárok, tak ako vyplynul z dokazovania, bol odporcom v prospech navrhovateľky vyplatený a v tejto súvislosti navrhovateľka časť nároku na vyplatenie odškodnenia zobrala späť.

Súd o náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením, § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní, avšak úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal neuplatnil, nakoľko mu trovy konania v súvislosti s prejednávanou vecou nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 O.s.p./.